Pregaria.cat

Entrada

COP31

Per MartaF el dj., 19/11/2026 - 08:00

Del 9 al 20 de novembre d'enguany se celebra la COP31 a Turquia. És una cimera sobre un canvi climàtic que ens afecta cada cop més, tot i el negacionisme polític que s'entesta a tractar l'ecologia com si fos una fal·làcia. Malauradament, és un esdeveniment que no gaudeix de l'atenció plena d'una població que sí que es bolca en massa davant dels mitjans quan es tracta d'un esdeveniment esportiu i per això cal reivindicar-ne la importància. Enmig d'una societat que s'ha deixat seduir pels cants de sirena del consum desenfrenat, d'una economia salvatge que trepitja els que són més fràgils i d'una cultura de la superficialitat i l'hiperindividualisme, cal no oblidar que les nostres arrels cristianes no són pas aquestes sinó unes altres de molt més fondes que ens connecten amb la terra i amb tots els germans mentre les distraccions del món ens intenten despistar.

Aquest 2026 encara no s'ha acabat, però ens ha deixat un escenari d'inundacions devastadores, d'onades de calor sense precedents i de sequeres prolongades, amb l'amenaça afegida del fenomen del Niño. Els reptes són immensos i per això encara ho són més les nostres responsabilitats personals i col·lectives. Però com podem abordar el perill real de l'escalfament global si els combustibles fòssils continuen liderant les economies mundials? António Guterres, el secretari general de l'ONU, feia aquestes declaracions: «Els combustibles fòssils han de desaparèixer com els dinosaures, però això no passarà per si sol. Els dinosaures no tenien grups de pressió. Els combustibles fòssils sí que en tenen». Són paraules contundents que ens conviden a reflexionar sobre la nostra relació amb l'energia, però també amb una economia que depèn majoritàriament del gas, del petroli i del carbó. Els ciutadans anònims no podem canviar les regles del joc, però sí que podem transformar la nostra mirada i apostar per petites accions que només totes juntes tenen un gran impacte global.

És una qüestió de consciència, responsabilitat i compromís perquè el desafiament climàtic ens crida a no restar indiferents davant d'un problema que afecta tot un planeta que bull de vida però que necessita solucions davant d'un espoli constant que està afogant la Mare Terra que ens ha infantat. I mentrestant, el Papa Lleó ha visitat el Perú i l'Amazònia on, seguint els passos de l'estimat Papa Francesc, ha escoltat els pobles indígenes sense veu que lluiten per defensar el medi ambient i les seves comunitats contra la desforestació i una mineria il·legal que fa servir mercuri, un metall tòxic, per extreure l'or. No girar l'esquena a la realitat és pregar i actuar amb els ulls oberts i desperts de Jesús i aquesta és la nostra esperança contra el poder del mal.

(Imatge: Marta Finazzi)